

سوره مدثر (۷۴)

مکی و شامل پنجاه و شش آیه

به نام خداوند بخشنده مهربان

ای که جامه به خود پیچیده‌ای. (۱)

برخیز و مردم را (از عواقب کارهای بد) برحذر کن. (۲)

و خداوندت را به بزرگی یاد کن. (۳)

و لباست را پاک کن. (۴)

و از پلیدی دوری کن. (۵)

و منت مگذار که بیشتر بخواهی. (۶)

و به خاطر خداوندت صبور باش. (۷)

وقتی در صور دمیده شود، آن روز، روز سختی است. (۸ و ۹)

برای بی‌ایمان‌ها آسان نیست. (۱۰)

من را با کسی که خلق کرده‌ام و به او مال فراوان و فرزندان که حاضرند داده‌ام و همه چیز را

برایش آماده کرده‌ام و با وجود این انتظار زیاده بر آن را دارد تنها بگذار. (۱۱ تا ۱۵)

هرگز نعمتش را زیادتر نمی‌کنیم. چون او مخالف سرسخت آیات ماست. (۱۶)

او را دچار تنگنایی سخت خواهیم کرد. (۱۷)

او فکر کرد و محاسبه نمود. (۱۸)

مرگ بر او، چه محاسبه‌ای کرد. (۱۹)

باز هم مرگ بر او چه محاسبه‌ای کرد. (۲۰)

بعد نگاه کرد و ابرو در هم کشید و رو ترش کرد و سپس رو برگرداند و تکبر ورزید و گفت این

فقط سحری است که نقل شده. (۲۱ تا ۲۴)

این قرآن جز سخن انسان نیست. (۲۵)

او را وارد جهنم می‌کنم. (۲۶)

چه می‌دانی جهنم چیست. (۲۷)

چیزی را باقی نمی‌گذارد و رها هم نمی‌کند. (۲۸)

پوست را می‌سوزاند. (۲۹)

مأمورینش نوزده نفرند. (۳۰)

و مأمورینش را جز فرشتگان قرار ندادیم و تعداد آن‌ها (عدد نوزده) را فقط برای امتحان کافران معین کردیم تا اهل کتاب ایمان بیاورند و ایمان مؤمنین زیادتیر شود و اهل کتاب و مؤمنین دیگر شکی نداشته باشند و بیمار دلان و کافران گویند خدا با این مثل چه خواسته است؟ خدا هر کس را بخواهد گمراه می‌کند و هر کس را بخواهد هدایت می‌کند. سپاهیان خدایت را جز خودش هیچ‌کس نمی‌داند. این فقط تذکری برای بشر است. (۳۱)

این‌طور که فکر می‌کنند نیست. قسم به ماه و وقتی که شب رو به پایان است و صبح وقتی که روشن شود. (۳۲ تا ۳۴)

این یکی از نشانه‌های بزرگ است. (۳۵)

هشدار برای بشر است. (۳۶)

برای آن که بخواهد جلو رود یا عقب. (۳۷)

هر کسی در گرو کاریست که کرده. (۳۸)

مگر اصحاب دست راست که در بهشت‌ها از مجرمین می‌پرسند. (۳۹ تا ۴۱)

چه چیزی شما را وارد جهنم کرد؟ (۴۲)

می‌گویند ما نماز نمی‌خواندیم. (۴۳)

و به بینوایان غذا نمی‌دادیم. (۴۴)

و با کسانی که افکار باطل داشتند هم‌فکر بودیم. (۴۵)

و منکر روز جزا بودیم. (۴۶)

تامرگ ما رسید. (۴۷)

شفاعت شفیعان سودی برایشان ندارد. (۴۸)

چرا آن‌ها از قرآن روگردان هستند؟ (۴۹)

آن‌ها مثل خرهای در حال فرارند. (۵۰)

خرهایی که از شیر می‌گریزند. (۵۱)

شاید هر کدام از آن‌ها انتظار دارند که نامه‌ای سرباز به او داده شود. (۵۲)

این‌طور نیست بلکه از آخرت نمی‌ترسند. (۵۳)

قرآن فقط تذکری است. (۵۴)

پس هر کس بخواهد متوجه آن می‌شود. (۵۵)

و متوجه نمی‌شوند مگر این‌که خدا بخواهد. چون او اهل تقوی و آمرزش است. (۵۶)